

være gratis, til man var 25 år eller 30 år. Det, man taler om, er, at man kan få lov til at vælge den kommunale tandpleje for et beløb.

Så kan jeg stadig væk ikke rigtig forstå, at det offentlige i dag bruger 300 mio. kr. til at sikre de svage borgeres tandpleje hos de private tandlæger. I dag kan kommunerne ikke vælge selv at tage sig af de her svage borgere. Kommunerne ved reelt ikke i dag, hvad de her 300 mio. kr. går til. De går selvfølgelig til noget tandarbejde, men hvilket tandarbejde? Det ved man ikke. Og stadig væk: Det er altså penge, der går ud af det offentlige, de kan ikke bruges til omprioriteringer.

Kl. 18.55

(Kort bemærkning).

Anita Knakkegaard (DF):

Jeg vil starte med at sige, at jeg er fuldstændig enig med fru Ester Larsen.

Til fru Sophie Hæstorp Andersen: Jeg har fatet, at det er de 18-25-årige, og jeg kan også læse, at de selvfølgelig skal ind og betale. Men selv om så man kan sige, at de betaler, vil der jo komme et større run på den offentlige tandlægeklinik, evt. på skolen, og det vil da kræve, at kommunerne skal udvide deres skoletandpleje. Jamen det skal de altså, sådan er fakta bare, og det vil koste.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det fru Else Theill Sørensen som ordfører.

Else Theill Sørensen (KF):

De danske kommuner har i dag ansvaret for at give alle børn og unge op til 18 år et gratis kommunalt tandplejetilbud. Det ændres der ikke ved med dette lovforslag, men der gives på nogle områder nogle valgfriheder.

Forældre til børn under 16 år kan få et tilskud på 65 pct. til forebyggende og behandlende tandpleje hos en praktiserende tandlæge. Jeg tror egentlig ikke, at der vil være særlig mange, der vil benytte sig af dette tilbud. Jeg har nemlig den opfattelse, at langt de fleste forældre er godt tilfredse med og glade for den gode kommunale tandpleje.

De 16-17-årige har allerede valgfrihed til at vælge en privatpraktiserende tandlæge og vel at mærke uden egenbetaling. Det ændres der ikke ved.

Den anden nye valgfrihed er, at der skabes mulighed for, at børn og unge under 18 år kan

vælge at modtage det kommunale tandplejetilbud ved en anden kommunes tandklinik. Der fastsættes så en pris, som bopælskommunen skal betale, og hvis behandlingen i den anden kommune er dyrere, vil forskellen dækkes af egenbetaling.

Den tredje valgfrihed er, at kommunerne efter forslaget får fuld frihed til at tilrettelægge de gratis tandplejetilbud, herunder bliver der mulighed for at udlicitere børne- og ungdomstandplejen.

Jeg vil slutte med at gentage, at det stadig er sådan, at kommunerne har ansvaret for at give alle børn og unge op til 18 år et gratis tandplejetilbud.

Det Konservative Folkeparti kan støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Jeg vil gerne spørge fru Else Theill Sørensen om det samme, som jeg spurgte fru Ester Larsen om. Der er ingen tvivl om, at der nu bliver tilført 65 pct. i offentlige penge til et privat tilbud. Derfor vil jeg gerne spørge, om fru Else Theill Sørensen her fra talerstolen kan fortælle mig, at vi dermed også får sådan omkring 65 pct. mere tandsundhed for de penge. Hvor meget tandsundhed får vi rent faktisk generelt inden for børne- og ungdomstandplejen i dette land ved at lave denne valgfrihed?

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

De 65 pct. offentlige penge, som går over i disse forfærdelige privatpraktiserende tandlægers lommer, er altså betaling for en behandling, som de privatpraktiserende tandlæger giver børnene og de unge, de mennesker, som går over og får den behandling.

Det offentlige slipper for så vidt på den anden side helt for at behandle den pågældende patient, så der skal ikke bruges behandlingsressourcer på det barn. Der skal bruges pengeresourcer til at betale 65 pct. af regningen hos den privatpraktiserende tandlæge.

For mig at se er det sådan set lige meget, om lille Lise får behandlet sine tænder i den kommunale tandpleje eller i den privatpraktiserende tandlæges praksis. Det offentlige betaler i det ene tilfælde 100 pct. og i det andet tilfælde 65 pct. af regningen.

Kl. 19.00